

kelovsforslag, som bærer præg af, at mange kokke i ministeriet har frembragt en sammenkogt ret, som de ikke kan være bekendt at servere for kunderne, nemlig de handlende og forbrugerne.

Ministeren havde nu muligheden for at servere et lovforslag, som kunne ophæve lukkeloven eller i det mindste gøre den væsentlig mere liberal end den nugældende. Ministeren vælger en blanding af stramninger og liberaliseringer i forhold til den gældende lovgivning.

Tror ministeren, at den danske befolkning ønsker statens indblanding i, hvornår og hvor dagligvareindkøbene skal finde sted? Som bekendt kan familien Danmark handle hus, lystfartøj, bil, blomster, chokolade og mange andre varegrupper om søndagen, men f.eks. ikke en pakke cornflakes, en pose vat eller et par dame-sko i den butik, de ofte er vant til at handle i til daglig. Det er overformynderisk.

I et land som USA kan butikker frit holde åbent alle døgnets 24 timer undtagen 4 helligdage om året. I Sverige har man ingen lukkelov.

Erhvervsministeren er også turisterhvervets minister. Hvorfor skal Danmark træde sig selv over tæerne, fordi vi ikke ønsker at handle med de turister, som erhvervet gør sig så stor umage for at tiltrække? De kunne give os en større valutaindtjening og samtidig beskæftige flere personer. Er det en begavet politik? Ikke efter Dansk Folkepartis opfattelse.

Når vores nabo, Sverige, ikke har begrænsninger i butikkers åbningstid, er det konkurrenceforvridende i forhold til det storkøbenhavnske erhvervsliv. Hvorfor skal vi sende danske familier til Sverige om søndagen for at gøre storindkøb i ro og fred, som indkøb en søndag naturligt vil være?

Hvis vi ønsker en fair og fri konkurrence til forbrugernes fordel, skal vi give alle forretninger mulighed for selv at indrette deres åbnings-tid. Dermed får vi tilfredse forbrugere.

Såfremt et flertal i Folketingssalen skulle ønske at støtte det fremsatte forslag, skal jeg alligevel forsøge mig med nogle forbedringer.

For det første: I stedet for de fire søndagsåbningsdage om året bør antallet ændres til en søndag i hver måned.

For det andet: Omsætningsgrænsen bør fjernes af hensyn til en bedre konkurrence.

For det tredje: Spiritusreglerne bør fjernes eller ændres til kl. 22.

For det fjerde: Lovforslaget omfatter ikke butikker, som i tillid til gældende lovgivning har

påbegyndt byggeri inden lovforslagets fremsættelse.

For det femte: De enkelte kommuner vil kunne dispensere og burde kunne det fra loven.

Og endelig for det sjette: Havneregler ændres til, at eksisterende butikker fortsat uden tidsbegrænsninger kan holde åbent som hidtil.

Vil ministeren ændre loven i den retning, vil Dansk Folkeparti have stor sympati for anretningen og glæde sig til serveringen ved tredjedagshandling. Skulle det ikke være tilfældet, jamen så kan man helt forvente, at Dansk Folkeparti vil stemme nej til det fremsatte lovforslag.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan forstå, hr. Egil Møller bekymrer sig for forbrugernes ve og vel. Nu tvivler jeg på, at der er ret mange forbrugere, der kunne finde på at tage til Malmø, når man tænker på, hvad det koster at komme derover. Men til gengæld har hr. Egil Møller selvfølgelig ret i, at de om ikke andet kan få ro og fred, når de tager over broen, for den er jo ikke særlig befærdet.

Men det, jeg vil spørge hr. Egil Møller om, er: Er der ikke en tendens til, hvis man ser på samfundet i øvrigt, at når man skaber konkurrence, hvad jeg går ind for, når det er på fair betingelser, er det ofte de store kæder med stor kapital i ryggen, som ubetinget altid vil have en konkurrencefordel i kampen om markedsandelene?

Og vil det ikke alt andet lige gå ud over de små og mellemstore forretninger specielt i periferien af byområderne, og er det virkelig i Dansk Folkepartis interesse?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Hr. Egil Møller havde nogle myter, som jeg er nødt til slå en pind igennem, for det er noget sludder, han siger.

Hr. Egil Møller taler om, at i USA kan man handle hver dag. Jeg ved ikke, om hr. Egil Møller har været ved FN i New York, men hvis han har, så vil han have observeret, at i New York by er der lukket om søndagen. Det er rigtigt, at der er åbent i nogle butikcentre, men den kunde-tjeneste, man får i disse butikcentre er sådan, at jeg tror, at ikke engang hr. Egil Møller efter at have handlet dér ønsker, at lukkeloven skal være fri.

Må jeg så godt sige om Malmø, for det er jo også en af de mange meget morsomme historier, at jeg ved ikke, hvor stor en succes det er